

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 43

เรื่อง แสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างสร้างสรรค์

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กสามารถเรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างมีน้ำใจมีมารยาทต่อกัน

ตัวชี้วัด:

เด็กสามารถแสดงออกได้ถึงทักษะการเรียนรู้ในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน

สาระการเรียนรู้:

การสื่อสาร ในรูปของคำพูดและภาษาท่าทางเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ในทางบวก ที่มีผลต่อคนอื่นๆ ทั้งต่อพระเจ้าในการนมัสการ และการอธิษฐาน

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การรู้จักตัวเอง

บทเรียน:

แสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างสร้างสรรค์

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถบอกลักษณะของเขาหรือเธอในรายละเอียดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเส้นผม ลักษณะต่างๆ บนใบหน้า และหน้าตา (เช่น ฉันมีผมสีน้ำตาลเหี้ยมตรงและฉันชอบถักเปีย ฉันมีหน้ารูปไข่ และฉันมีตาที่ใหญ่มีน้ำตาล ฉันมีลักยิ้มบนใบหน้าเวลาที่ฉันยิ้ม) ได้
2. เด็กสามารถเลื่อกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าในการสื่อสารตัวเองออกมา (เช่น วาดภาพระบายสี ดินสอวาดรูป กระดาษ หรือ รูปปั้น) ได้
3. เด็กสามารถสร้างสรรค์รูปคนเพื่ออธิบายลักษณะของคนอื่นเท่าที่จะทำได้
4. เด็กสามารถแบ่งปันลักษณะของเขาหรือเธอในชั้นเรียน (จะทำหรือไม่ก็ได้ : แสดงรูปคนโดยไม่ต้องบอกชื่อ และให้เพื่อนในชั้นเรียนเดาว่านี่เป็นเพื่อนคนไหน) ได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาษวาดภาพสำหรับเด็กแต่ละคน คนละ 1 แผ่น
2. อุปกรณ์ศิลปะเช่นพู่กัน ดินสอ สีเทียน ดินสอสี ดินเหนียว กระดาษชิ้นเล็กๆ หรืออุปกรณ์เพิ่มเติม
3. กาว และกรรไกรสำหรับตัดกระดาษ
4. ตัวอย่างสำหรับทำรูปตัวเอง หรืองานศิลปะที่น่าวัสดุที่ได้กล่าวนำมาข้างต้นมาใช้

5. ใช้กระจกหนึ่งอันหรือมากกว่า

* ไม่จำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์ที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดเพื่อใช้ในการศิลปะ แต่สามารถจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เท่าที่หาได้ หรือเพิ่มเติมเองเพื่อให้เด็กๆ ได้มีทางเลือก

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนครั้งนี้
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องการใช้
4. ผสมสีและปั้นดินน้ำมันตามคู่มือที่ให้มา
5. สร้างรูปของตัวเองโดยใช้สื่อศิลปะที่อยู่ในตัวอย่างข้างต้น
6. เลือกภาพของคนที่มีชื่อเสียง เพื่อเป็นอุปกรณ์ช่วยเสริมให้เด็กๆ ได้ดู

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เด็กๆ หลายคนไม่รู้ที่เราแต่ละคนมีความสร้างสรรค์ในตัวเองอย่างไรบ้าง เด็กๆ สามารถสร้างสิ่งต่างๆ ได้ทุกที่แม้เราจะไม่ได้อยู่ที่นั่น
2. จุดประสงค์ของการสร้างสรรค์ก็คือการสื่อสารความคิด ความรู้สึก หรือความตั้งใจให้คนอื่นได้รับรู้ ยกตัวอย่าง หากว่าครูได้มองเด็กและยิ้ม ครูก็ได้สร้างสิ่งที่สร้างสรรค์ที่ไม่ได้ทำมาก่อน ครูได้สร้างรอยยิ้มแห่งความสุขที่สื่อสารบางอย่างให้กับเด็ก
3. ให้เด็กๆ หันหน้าเข้าหาเพื่อนที่อยู่ใกล้กับเรา และสร้างความสุขบนใบหน้าของเพื่อนๆ (ยิ้มให้เพื่อน) ให้เด็กๆ ได้สื่อสารบางอย่างให้เพื่อนของเรา เด็กๆ รู้สึกอย่างไรบ้าง (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูพูดว่า:

1. การแสดงออกทางสีหน้าสามารถสื่อสารอะไรได้หลายๆ อย่าง หากว่าครูมองดูเด็กและทำหน้านิ่งๆ ใจขมวด เด็กๆ คิดว่าครูกำลังจะสื่อสารอะไรกับเด็กๆ (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
2. แล้วหากว่าหน้าของครูเป็นอย่างนี้ (ทำให้ตื่นเต้นดีใจ) ทายซิว่าครูกำลังรู้สึกอย่างไร (ให้เด็กๆ ตอบ)
3. ให้เด็กๆ หันหน้าเข้าหาเพื่อนที่อยู่ใกล้กันและแสดงออกทางสีหน้าให้กับเพื่อนดู ดูว่าเพื่อนของเราจะสามารถเดาได้ไหมว่าเรากำลังสื่อสารอะไรอยู่ (ให้เวลาเด็กๆ ในการสื่อสารกับเพื่อน)
4. ปัญหาของการแสดงออกทางสีหน้าก็คือว่ามันจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว ศิลปินจะพยายามรักษาการแสดงผลงานของตัวเอง พวกเขาพยายามมากเพราะว่าอยากจะสื่อสารอะไรบางอย่างที่พิเศษให้กับคนที่มองดูผลงานของเขา

5. วันนี้ครูจะสอนเด็กๆ ให้สร้างสรรค์ผลงานของตัวเองเพื่อเราจะสามารถแสดงออกความคิด ความรู้สึกได้ เด็กๆ อาจอยากที่จะแสดงความรู้สึกมีความสุข หรือเด็กๆ อาจอยากที่จะสื่อสารอารมณ์เศร้า หรือเด็กๆ อาจอยากสื่อออกมาว่า “วันนี้เป็นวันที่ดีของฉัน” หรือ “ฉันดีใจที่ได้อยู่ที่นี้” ครูอยากให้ทุกคนแสดงรายละเอียดส่วนอื่นๆ ของตัวเองออกมา ยกตัวอย่าง เด็กๆ สามารถเพิ่มผม ดวงตา สี ทรงผม ลักษณะต่างๆ บนใบหน้าออกมาได้ (ให้ครูนำอุปกรณ์ศิลปะออกมาเพื่อให้เด็กๆ ได้ทำงานศิลปะ อธิบายการใช้อุปกรณ์แต่ละอันว่าแสดงความเป็นตัวเองออกมาอย่างไรได้ เช่น วาดรูป ระบายสี การปั้น หรือ ดัดกระดาษ)
 6. ก่อนที่เด็กๆ จะเริ่มทำงานศิลปะให้เด็ก ๆ คิดก่อนว่าตัวเองต้องการแสดงความรู้สึกอะไรออกมา และจะใช้อุปกรณ์อย่างไร (จากนั้นให้เด็กๆ เลือกอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทำงานศิลปะของตัวเอง)
- หลังจากนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว ให้นำผลงานออกมาแสดงโดยไม่บอกว่าเป็นงานของใคร จากนั้นให้เด็กๆ ในชั้นทายว่าใครสร้างผลงานศิลปะชิ้นนี้ และเขาหรือเธอต้องการจะสื่อสารอะไร

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เราได้เรียนรู้ว่าเราจะพัฒนาคุณลักษณะให้เป็นเหมือนกับพระบิดาในสวรรค์ได้หากว่าเรารู้จักพระองค์ดีมากขึ้น เรารู้ว่าพระเจ้าได้สร้างเรา ก็เพราะว่าพระองค์ได้สร้างฟ้าสวรรค์โลก กับทุกอย่างที่อยู่ในโลกใบนี้ และเพราะเราเป็นลูกของพระเจ้าเราจึงมีความคิดสร้างสรรค์เหมือนกัน
2. การที่เราสื่อสารออกมาอย่างสร้างสรรค์มากเท่าไร เราก็จะเป็นคนที่สร้างสรรค์มากขึ้นเท่านั้น เด็กๆ ได้รู้อะไรบ้างสำหรับการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ (ให้เด็กๆ ได้ช่วยกันตอบ)
3. บทเรียนนี้ช่วยเด็กๆ ในการสื่อสารกับเพื่อนๆ ได้อย่างไร (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
4. พระเจ้าสื่อสารอย่างสร้างสรรค์กับเราอย่างไรบ้าง (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

อธิษฐานปิดให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความสร้างสรรค์ของพระองค์ที่มอบให้กับเด็กๆ แต่ละคน และพระเจ้าได้มอบความสามารถให้กับเด็กๆ ในการเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]